

R O M Â N I A

TRIBUNALUL ALBA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Sedința publică de la 20 Septembrie 2024

Completul constituit din:

PREȘEDINTE ...

Grefier ...

Pe rol se află judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant cu dom. proc. ales la și pe pârât, având ca obiect itigiu privind funcționarii publici anulare decizie nr. 76/31.01.2024

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă avocat pentru reclamant și consilier juridic ... pentru pârâtul lipsă fiind părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Instanța pune în discuția părților competența Tribunalului Alba cu privire la soluționarea prezentei cauze.

Avocatul reclamantului apreciază că Tribunalul Alba este competent general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză.

Mandatarul pârâtului formulează aceleași concluzii.

Instanța se declară competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză în temeiul art. 10, alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Instanța acordă cuvântul cu privire la probațiune.

Avocatul reclamantului arată că a solicitat emiterea unor adrese dar apreciază că este prioritară discutarea aplicabilității în cauză a ordonanței

Avocatul reclamantului arată că în dosarele, ... și a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție și aceste dosare au același obiect cu cele două cauze care se află pe lista de ședință la poziția 13 și 14 și depune înscrisuri în acest sens.

Avocatul reclamantului apreciază că întrebarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție în dosarele sus-menționate trebuie formulată și în prezenta cauză, considerând că ordonanța își are aplicabilitate și în aceste cauze, cu întrebările formulate.

Precizează că ar fi cerut suspendarea cauzei dacă ar fi existat dosar format, cu termen, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Mandatarul pârâtului lasă această chestiune la aprecierea instanței.

La interpelarea instanței, avocatul reclamantului învederează că solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție iar formularea dorită privind chestiunea de drept în discuție este cea menționată în înscrisul depus la acest termen de judecată.

La interpelarea instanței, mandatarul pârâtului arată că a văzut chestiunea de drept în discuției și, în cazul admiterii, cu acest aspect se va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție.

Instanța reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul OUG nr. 62/2024 și cu privire la suspendarea cauzei.

În deliberare,

TRIBUNALUL,

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea la data de 30 septembrie 2024. Pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 396 alin. (2) C. pr. civ..

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de 30 septembrie 2024.
Pronunțarea hotărârii se face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 396 alin. (2) C. pr. civ.
Pronunțată în ședința publică de la 20 Septembrie 2024.

PRESEDINTE

...

GREFIER

...

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ALBA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 30 Septembrie 2024

Completul constituit din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol se află judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant ... cu dom. proc. ales la și pe pârât ..., având ca obiect litigiu privind funcționarii publici anulare decizie nr. 76/31.01.2024.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de amânare inițială a pronunțării din data de 20 septembrie 2024, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care, având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea la data de 30 septembrie 2024.

În deliberare,

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:

1.Cu privire la admisibilitatea sesizării

Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, *Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la *necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici*

judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu impieteze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, Tribunalul apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de art. 519 C.proc.civ.

Astfel, Tribunalul apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, respectiv *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Tribunalul consideră că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C.proc.civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

Totodată, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

2.Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată la data de 16 aprilie 2024, sub dosar al Tribunalului Alba, reclamantul, în contradictoriu cu Inspectoratul Teritorial de Munca Alba, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună:

1. Anularea Deciziei nr. 76 din 31.01.2024 și a Răspunsului la contestație cu nr. 2216/18.03.2024, emise de, prin care s-a stabilit salariul de bază al reclamantului începând cu data de 01.01.2024, ca urmare a aplicării dispozițiilor Ordonanței de Urgență a Guvernului României nr. 128/28.12.2023, ca nelegale.

2. Obligarea pârâtului să emită o nouă decizie de stabilire a salariului de bază, începând cu data de 01.01.2024, cu respectarea dispozițiilor art. III pct.3 și art. V din O.U.G. nr.128/2023, precum și cu principiile consacrate la art. 6 lit. b) și c) din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prin care salariul de bază să fie stabilit prin raportare la salariul de care beneficiază funcționarul public cu aceeași clasă grad profesional și gradație din cadrul Inspecției Muncii, începând cu data de 01.01.2024.

3. Obligarea pârâtului la plata diferențelor salariale, conform art. V alin. (1) din OUG 128/2023.

4. Obligarea pârâtului să întreprindă demersurile necesare la nivelul Inspecției Muncii București în vederea bugetării sumelor necesare punerii în plată a acestei decizii de stabilire a salariului de bază și a diferențelor salariale .

5. Obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată conform dispozițiilor art.451. art.453 C.proc.civ. pentru următoarele:

În motivare a arătat următoarele:

În fapt, reclamantul a arătat că este funcționar public- inspector de muncă clasa I, grad profesional superior, gradația 2 în cadrul În considerarea calității de funcționar public, reclamantul a precizat că beneficiază de drepturile bănești acordate din fondurile constituite în temeiul Legii-cadru 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, potrivit Anexei nr. VIII, cap. I, lit. A, pct. I.

La data de 31.01.2024, a emis Decizia nr. 76, prin care s-a stabilit salariul de bază al reclamantului începând cu data de 01.01.2024, ca urmare a punerii în aplicare a dispozițiilor O.U.G. nr. 128/2023. Drepturile salariale s-au calculat prin raportare la dispozițiile art. III, pct.3, art. V alin. 1 și art. VI din O.U.G. 128/2023, coroborat cu Anexa VIII, Cap. I, lit. A, pct. I, lit. e) și pct.3 și 5 din Nota corespunzătoare Anexei nr. 8, Cap. I lit. A, pct. I din Legea 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Decizia a fost comunicată la data de 09.02.2024.

Împotriva modului de calcul a salariului de bază stabilit prin această decizie, în temeiul art. 37 din Legea 153/2017, reclamantul a formulat contestație, înregistrată la I.T.M sub nr. 2216, din data de 20.02.2024, prin care a solicitat ca începând cu data de 01.01.2024, salariul de bază să fie calculat prin raportare la salariul similar de care beneficiază la data de 01.01.2024, funcționarul public cu aceeași clasă, grad profesional și gradație din cadrul Inspecției Muncii, cu respectarea dispozițiilor art. III pct. 3 și ale art. V din O.U.G. nr.128/2023, precum și a dispozițiilor art.6 lit. b) și c) din Legea nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Prin Răspunsul la contestație, înregistrat sub nr. 2216 din 18.03.2024 și comunicat reclamantului la data de 19.03.2024, a respins contestația reclamantului, motivat de faptul că prin adresa cu nr. 875DPS/4718RG/11.03.2024, primită ca răspuns la adresa cu nr. 2351/22.02.2024 înregistrată la precizează că salariații aflați în structurile subordonate MMSS, care au beneficiat de majorarea salariilor potrivit OUG nr. 128/2023, nu beneficiază de majorarea salariilor de bază cu 5% prevăzută de art. I alin. 1 din OUG nr. 115/2023.

Reclamantul a învederat că decizia atacată și răspunsul la contestația formulată sunt nelegale întrucât, prin dispozițiile art. III pct. 3 din O.U.G. nr.128/2023, a fost modificată Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în sensul modificării Anexei nr. VIII cap .I lit. A pct. I, respectiv asterixul " *)" - Salarii pentru administrația publică centrală, prin includerea unor instituții teritoriale subordonate unor instituții centrale, expres nominalizate de legiuitor, în grila de salarizare aplicabilă pentru administrația publică centrală și salarizarea funcționarilor publici din aceste instituții teritoriale similar cu salarizarea funcționarilor publici din cadrul instituțiilor centrale coordonatoare.

În speță, reclamantul a precizat că, sub aspectul salarizării, începând cu data de 01.01.2024, prin modificarea legislativă, funcționarii publici din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă, subordonate Inspecției Muncii, se regăsesc în Anexa nr. VIII capitolul I litera A din Legea nr.153/2017, la "Salarii pentru administrația publică centrală".

Față de aceste dispoziții legale și prin raportare la dispozițiile art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, prin care sunt consacrate principiul nediscriminării, care elimină orice formă de discriminare și instituie un tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție și principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală.

funcționarii publici din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă trebuie să fie salarizați similar cu funcționarii publici din cadrul Inspecției Muncii.

Reclamantul a subliniat că motivul emiterii actului normativ și voința legiuitorului, rezultă din nota de fundamentare a O.U.G.nr.128/2023, coroborată cu punctul de vedere al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale transmis Federației Sindicatelor din Ministerul Muncii cu adresa înregistrată cu nr.58DSP/11.01.2024,

Cu privire la modul de stabilire a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, cu data de 01.01.2024, reclamantul a invocat prevederile art. 12 la alin (2)* din Legea 153/2017 coroborat cu art. I alin. (1) din O.U.G. nr. 115/2023. De aceste dispoziții au beneficiat funcționarii publici din Inspecția Muncii, prin majorarea salariului de bază cu 5 % conform art. I alin. 1 din OUG nr. 115/2023, față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023, începând cu salariul aferent lunii ianuarie”.

Reclamantul a mai învederat că egalizarea salariilor de bază a inspectorilor din s-a făcut în luna ianuarie, dar la nivelul salariilor de baza a inspectorilor din Inspecția Muncii din luna decembrie 2023, care nu includ majorarea de 5% acordată acestora în baza O.U.G. 115/2023.

Conform art. V din O.U.G.nr.128/2023, diferențele salariale pentru funcțiile din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă, subordonate Inspecției Muncii, rezultate din aplicarea ART.III pct.3 , se aplică în două tranșe egale, începând cu 1 ianuarie 2024 și 1 iunie 2024, la salariul de bază aferent lunii decembrie 2023, fără a depăși salariile aflate în plată la nivelul Inspecției Muncii.

Referitor la aplicarea etapizată a egalizării salariilor din inspectoratele teritoriale de muncă cu salariile stabilite pentru funcțiile similare din Inspecția Muncii, reclamantul a precizat că, prin calcularea diferențelor salariale rezultate din majorarea salariilor funcțiilor similare din cadrul Inspecției Muncii, începând cu data de 01.01.2024, potrivit OUG nr. 115/2023, și salariile existente la 31.12.2023 la nivelul funcțiilor din cadrul inspectoratului, și apoi acordarea acestor diferențe funcționarilor din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă, în două tranșe egale, respectiv, cu 01.01.2024 și 01.06.2024, s-a urmărit ca, începând cu luna iunie 2024, salariile de bază, stabilite conform grilei de la Anexa nr. VIII Cap. I lit. A pct.1 și aplicării art. 10 din Legea nr. 153/2017 cu modificările și completările ulterioare, din cele două instituții, să fie egale.

Raportat la prevederile ART. III pct.3 și cele ale ART. V din O.U.G.nr.128/2023, reclamantul a concluzionat că, pentru egalizarea salariilor din cele două instituții, este necesar ca funcționarilor din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă să le fie acordate ”diferențe salariale” calculate prin raportarea la salariile de bază de care beneficiază funcțiile similare din cadrul Inspecției Muncii la data de 01.01.2024, iar acordarea acestor diferențe să se facă în doua tranșe egale.

A mai subliniată că, faptul că în ART. V din O.U.G.nr.128/2023 se face trimitere la "salariul de bază aferent lunii decembrie 2023", această trimitere se referă la salariile funcționarilor din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă, la aceste salarii urmând să se adauge diferențele salariale, prin compararea cu salariile din cadrul Inspecției Muncii cuvenite de la data de 01.01.2024.

Reclamantul a învederat că, prin decizia atacată, în mod greșit a stabilit salariul de bază începând cu 01.01.2024 prin raportarea diferențelor salariale la salariile de bază aferente lunii decembrie 2023 din cadrul Inspecției Muncii, în loc de salariile de bază aferente lunii ianuarie 2024.

În opinia reclamantului, invocarea prevederilor ART.VI din O.U.G.nr.128/2023 pentru stabilirea salariului în cadrul prin raportare la salariile de bază aferente lunii decembrie 2023, în loc de cele aferente lunii ianuarie 2024, din cadrul Inspecției Muncii nu poate fi

acceptată, dispoziția legală fiind dată pentru a evita majorări salariale succesive cu data de 01.01.2024, în temeiul a două acte normative diferite.

Reclamantul a subliniat că, din această cauză, legiuitorul a făcut precizarea la ART.V din O.U.G.nr.128/2023, că la acordarea celor două tranșe egale a diferențelor salariale pentru funcționarii din cadrul instituțiilor teritoriale, nu se vor "depăși salariile aflate în plată" (la data de 01.06.2024-data acordării tranșei a doua) la structurile supraordonate.

Având în vedere motivele mai sus arătate, reclamantul a solicitat:

-anularea deciziei nr.76/31.01.2024 și a Răspunsului la contestație cu nr. 2216/18.03.2024, emise de;

-emiterea unei alte decizii privind stabilirea salariului de bază al reclamantului începând cu data de 01.01.2024, prin aplicarea corectă a dispozițiilor ART.111 pct.3 și ART.V din O.U.G. nr. 128/2023, precum și cu principiile consacrate la art.6 lit.b) și c) din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prin care salariul de bază să fie stabilit prin raportarea la salariile de care beneficiază funcțiile similare din cadrul Inspecției Muncii la data de 01.01.2024;

-plata diferențelor salariale rezultate din aplicarea corectă a dispozițiilor legale conform celor mai sus invocate.

Ținând seama de dispozițiile art.3 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, potrivit cărora gestionarea sistemului de salarizare se face de către fiecare ordonator de credite, chiar dacă are calitate de ordonator terțiar de credite, reclamantul a apreciat că se impune obligarea pârâtului să întreprindă demersurile necesare la nivelul Inspecției Muncii București în vederea bugetării sumelor necesare punerii în plată a acestei decizii de stabilire a salariului de bază și a diferențelor salariale.

De asemenea, reclamantul a solicitat ca Inspecția Muncii să depună grila de salarizare din instituție la data de 01.01.2024, pe baza căreia să fie stabilite salariile de bază pentru personalul inspectoratului, cu respectarea întocmai a dispozițiilor O.U.G.nr.128/2023 invocate mai sus.

În temeiul art.223 alin.3 NCPC, reclamantul a solicitat judecarea cauzei și în lipsa sa.

În drept au fost invocate prevederile art.37, art.6 lit.b) și c), art.3 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și pe cele ale ART.III pct.3 și ART.V din O.U.G. nr.128/2023, OUG 115/2023, art.223 alin.3, art.451, art.453 Cod procedură civilă.

În probațiune, s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

La data de 16 mai 2024, a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii formulate de către împotriva Deciziei nr. 76/31.01.2024 și a răspunsului la contestație (2216/18.03.2024) emise de către

În motivare a arătat următoarele:

În fapt, începând cu data de 01.01.2024, potrivit prevederilor OUG nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară (art. III, pct.3), salariile de bază ale personalului din instituțiile aflate în subordinea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale salarizat la nivel teritorial, s-au majorat la nivelul administrației publice centrale, în conformitate cu dispozițiile aceluiași act normativ.

În baza prevederilor acestui act normativ, a emis deciziile, inclusiv Decizia nr. 50/01.01.2024 a reclamantului, prin care salariaților li s-au stabilit salariile de bază la nivelul prevăzut de către acesta.

Pârâtul a mai precizat că salariații, inclusiv domnul, nu au beneficiat de procentul de 5% potrivit OUG nr. 115/2023, deoarece legiuitorul a prevăzut expres faptul că personalul bugetar care beneficiază de majorările prevăzute în prezenta ordonanță de urgență nu intră sub incidența prevederilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.

115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu excepția situației în care din aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență rezultă o majorare a salariilor de bază mai mică decât procentul prevăzut la art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, situație în care se aplică procentul de 5% la salariul de bază aferent lunii decembrie 2023.

În consecință, pârâtul a apreciat că decizia contestată nu putea conține altă formulă de calcul a salariului de bază decât cea prevăzută de legiuitor, astfel că nu există motive pentru ca aceasta să fie anulată.

Pârâta a mai învederat că nu poate fi obligată să emită o altă decizie prin care, la salariul de bază actual al reclamantului, să fie inclus și procentul de 5 % potrivit OUG nr. 115/2023, întrucât nu există o bază legală în acest sens.

Având în vedere toate aspectele învederate, pârâtul a solicitat să respingerea acțiunii formulate de către reclamantul

În drept, au fost invocate prevederile OUG nr.128/2023.

3.Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Tribunalul constată că părțile au apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, fără însă a face aprecieri cu privire la modul de dezlegare a problemei de drept, însă se poate ține seama de argumentația exprimată prin cererea de chemare în judecată și prin întâmpinare.

4.Punctul de vedere al completului de judecată

Instanța are în vedere dispozițiile art. VI din OUG nr. 128/2023, care arată următoarele: *Personalul bugetar care beneficiază de majorările prevăzute în prezenta ordonanță de urgență nu intră sub incidența prevederilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu excepția situației în care din aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență rezultă o majorare a salariilor de bază mai mică decât procentul prevăzut la art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, situație în care se aplică procentul de 5% la salariul de bază aferent lunii decembrie 2023.*

Astfel, reiese că se aplică majorarea de 5% la salariul de bază aferent lunii decembrie 2023 prevăzută de art. 1 alin. 1 din OUG 115/2023 doar în situația în care majorarea prevăzută de OUG nr. 128/2023 ar determina o creștere a salariilor de bază inferioară față de situația în care s-ar aplica majorarea de 5%, astfel că se impune analizarea situației în concret, în funcție de circumstanțele cauzei.

Față de toate cele reținute, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

*Modalitatea de aplicare a majorării salariale de 5% prevăzută de art. I alin. 1 din OUG 115/2023 în situația salariaților aflați în structurile subordonate Inspecției Muncii care au beneficiat de majorarea salariilor potrivit OUG nr. 128/2023, începând cu data de 01.01.2024, ca urmare a modificării prin art. III din OUG nr. 128/2023 a Anexei nr. VIII cap. I lit. A pct. I – asterixul *) din Legea nr. 153/2017, prin raportare și la principiile consacrate de art. 6 lit. b și c din Legea nr. 153/2017.*

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.proc.civ., instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheierea se va aduce la cunoștință conducerii Secției a II-a Civile, de Contencios Administrativ, Fiscal și de Insolvență din cadrul Tribunalului Alba și se va transmite, prin poștă electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În baza art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

*Modalitatea de aplicare a majorării salariale de 5% prevăzută de art. 1 alin. 1 din OUG 115/2023 în situația salariaților aflați în structurile subordonate Inspecției Muncii care au beneficiat de majorarea salariilor potrivit OUG nr. 128/2023, începând cu data de 01.01.2024, ca urmare a modificării prin art. III din OUG nr. 128/2023 a Anexei nr. VIII cap. I lit. A pct. I – asterixul *) din Legea nr. 153/2017, prin raportare și la principiile consacrate de art. 6 lit. b și c din Legea nr. 153/2017.*

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerii Secției a II-a Civile, de Contencios Administrativ, Fiscal și de Insolvență din cadrul Tribunalului Alba și transmiterea, prin poștă electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, suspendă judecarea prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței azi, 30.09.2024.

PREȘEDINTE

...

GREFIER

..